

פרק יד

- {א} לְמוֹנֵצַח לְדוֹד אָמַר נָבֵל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הַשְׁחִיתוּ הַתְּעִיבוּ עָלַיְלָה אֵין עֲשֵׂה טוֹב:
- {ב} יְהוָה מְשַׁמֵּם הַשְּׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם לְרְאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁכִּיל דַּרְשׁ אֶת אֱלֹהִים:
- {ג} הַכֹּל סֵר יִחַדּוּ נִאֲלָחוּ אֵין עֲשֵׂה טוֹב אֵין גַּם אַחַד:
- {ד} הֲלֹא יִדְעוּ כָּל פְּעֻלֵי אֲנֹן אֲכַלִּי עֲמוּי אֲכָלוּ לָחֵם יְהוָה לֹא קָרְאוּ:
- {ה} שֵׁם פְּחָדוֹ פָּחַד כִּי אֱלֹהִים בְּדוֹר צְדִיק:
- {ו} עֲצַת עֲנִי תְבִישׁוּ כִּי יְהוָה מַחְסֵהוּ:
- {ז} מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב יְהוָה שְׁבוֹת עֲמוֹ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: